

UPTech – українська ІТ-компанія, що займається розробкою мобільних додатків та веб-сайтів. У компанії працює понад 40 людей. Із цікавих практик – відкрита уся інформація всередині, в тому числі фінансова. А розмір грошової компенсації за роботу кожен сам собі встановлює.

Отже, головною ціллю бізнесових організацій є слідування своїй місії, максимально реалізуючи потенціал кожного із членів команди завдяки самоорганізації та цілісності. Бізнесові організації не орієнтовані бути найбільш ефективними чи найприбутковішими.

Список використаних інформаційних джерел

1. Ф. Лалу. Открывая организации будущего. Москва, 2016.
2. Синергетические организации. Часть 0 [Електронний ресурс]. – URL: <https://habrahabr.ru/company/zpament/blog/313414/>
3. Бизнесовые организации: примеры и общие ответы [Електронний ресурс]. – URL: <https://habrahabr.ru/post/323532/>
4. Who is using Holacracy? [Електронний ресурс]. – URL: <http://structureprocess.com/holacracy-cases/>

ПІДПРИЄМСТВО ЯК ОБ'ЄКТ УПРАВЛІННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ

П. С. Галайда, *магістрант спеціальності Менеджмент, освітня програма «Менеджмент і адміністрування» кафедри менеджменту*

І. В. Козюра, *науковий керівник, професор кафедри менеджменту, д. держ. упр.*

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Проблеми, які вирішуються в процесі управлінської діяльності, зводяться до визначення конкретних і ясних цілей розвитку підприємства, встановлення їх пріоритетності, черговості і послідовності їх реалізації. На цій основі розробляються задачі і шляхи їх вирішення, визначаються потреби в ресурсах і вишукуються джерела цих ресурсів, а також розробляються способи ефективного контролю за своєчасним і правильним виконанням задач [1].

Діяльність підприємств здійснюється під безпосереднім впливом факторів як зовнішнього, так і внутрішнього середовища, що істотно впливають на виникнення ризикової ситуації.

Аналіз таких факторів дає можливість виявити потенційно можливі ризики в комерційній сфері для підприємств, дати їх оцінку і розробити адекватні управлінські рішення. На основі систематизації теорії і практичного досвіду підприємства, для вирішення даного питання розглянемо його сутнісні характеристики [2]. У виробничо-технічному плані підприємство – це техніко-технологічний комплекс, система робочих машин та механізмів, які відповідають його потужності та видам продукції, що випускаються.

Економічно підприємство є виокремленою ланкою промисловості, яка визначається певною господарською, фінансовою, економічною самостійністю.

Організаційно підприємство – це виробнича одиниця економіки з певними внутрішньою структурою, закономірностями функціонування та розвитку. Його організаційна система охоплює виробничу та організаційну структуру управління підприємством, зв'язки між виробництвом та управлінням.

З соціального погляду підприємство – це підсистема суспільства, завдяки якій здійснюється взаємодія суспільних, колективних і особистих інтересів людей.

З інформаційної точки зору підприємство – складна динамічна система, яка характеризується великим обсягом, інтенсивністю та різноспрямованістю інформаційних зв'язків між підсистемами й елементами, а також зовнішнім оточенням.

В екологічному аспекті підприємство – це виробничо-екологічна система, яка взаємодіє із зовнішнім оточенням шляхом матеріально-енергетичного обміну.

Щодо адміністративно-правового статусу, то з цього погляду підприємство є юридичною особою з установленими державою в законодавчому порядку правами та обов'язками.

Оскільки для будь-якого підприємства є важливим його роль на ринку та взаємодія з іншими суб'єктами, до даного переліку варто додати ринкову складову.

Такий вибір функціональних складових підприємства дозволяє врахувати всі напрями діагностики її рівня і в подальшому планувати заходи безпечного розвитку підприємства, як переходу системи господарювання в новий стан внаслідок незворотних, спрямованих, закономірних змін техніки, технології, організації праці та управління.

Практика показує, що більшість управлінських проблем на підприємстві вирішуються на основі емпіричних знань (досвіду). Якість таких рішень визначається індивідуальними особливостями керівника, його теоретичною і практичною підготовкою, досвідом і кругозором. Підприємницька чи господарська діяльність в умовах ринку завжди пов'язана з ризиком, який вимірюється ймовірністю виникнення несподіваних, не передбачених планами втрат матеріальних і фінансових ресурсів [3].

Проведені нами дослідження дали можливість зробити висновки про необхідність розробки комплексного підходу щодо адаптації підприємств до ризику, а також адаптації керівників цих підприємств, які різні у своєму ставленні до нього, з метою подальшого удосконалення управлінського процесу в нестабільній економічній ситуації.

Усунути невизначеність у діяльності підприємства неможливо, тому що вона є моментом об'єктивної дійсності. Цьому сприяє нестабільна ситуація в інституціональному і функціональному механізмі економіки, непередбачуваність у темпах зростання цін і тарифів, у порядку оподатковування, кредитування, регулювання зовнішньоекономічної діяльності, причому на фоні політичної нестійкості.

Список використаних інформаційних джерел

1. Верба В. А. Управління розвитком компанії: навч. посіб. / В. А. Верба, О. М. Гребешкова. – Київ: КНЕУ, 2011. – 482 с.
2. Грещак М. Г. Внутрішній економічний механізм підприємства: навч. посіб. / М. Г. Грещак, О. М. Гребешкова, О. С. Коцюба. – Київ: КНЕУ, 2001. – 228 с.
3. Шатун В. Т. Основи менеджменту: навч. посіб. / Шатун В. Т. – Миколаїв: Вид-во МДГУ ім. Петра Могили, 2006. – 376 с.

УПРАВЛІННЯ КОНФЛІКТАМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ: ПІДХОДИ ТА МЕТОДИ

М. П. Радочин, магістрант спеціальності Менеджмент освіти програма «Менеджмент і адміністрування» кафедри менеджменту

С. В. Остряніна, науковий керівник, доцент кафедри менеджменту, к. е. н.

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Сучасні погляди на природу конфліктів у трудовому колективі полягають у тому, що навіть при ефективному управлінні в